

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)
2006. december 7. *

A C-306/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Audiencia Provincial de Barcelona (Spanyolország) a Bírósághoz 2005. augusztus 3-án érkezett, 2005. június 7-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)**

és

a **Rafael Hoteles SA**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, A. Borg Barthet, J. Malenovský (előadó), U. Löhmus és A. Ó Caoimh bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. május 4-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) képviselőjében R. Gimeno-Bayón Cobos és P. Hernández Arroyo ügyvédek,
- a Rafael Hoteles SA képviselőjében R. Tornero Moreno ügyvéd,
- a francia kormány képviselőjében G. de Bergues és J.-C. Niollet, meghatalmazotti minőségben,
- Írország képviselőjében D. J. O'Hagan, meghatalmazotti minőségben, segítője: N. Travers, BL,
- az osztrák kormány képviselőjében C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviselőjében K. Murawski, U. Rutkowska és P. Derwicz, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében J. R. Vidal Puig és W. Wils, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2006. július 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.) 3. cikkének értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet a Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) és a Rafael Hoteles SA (a továbbiakban: Rafael) között, az SGAE kezelése alatt álló szellemi tulajdonjogoknak ez utóbbi által történő állítólagos megsértése tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az alkalmazandó nemzetközi jog

- 3 A Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó Marrakesh-i Egyezmény 1C. mellékletében szereplő, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló egyezmény az Európai Közösség nevében a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal került jóváhagyásra (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.).

- 4 A szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló egyezmény 9. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagok betartják a Berni Egyezmény (1971) 1–21. cikkeiben, valamint a Függelékében foglaltakat. A tagoknak mindazonáltal e Megállapodás alapján nincsenek olyan jogaik és kötelezettségeik, mint amelyeket rájuk a Berni Egyezmény 6a. cikke vagy az abból levezetett jogok ruháznak.”

- 5 Az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló Berni Egyezmény (1971. július 24-i párizsi egyezmény) 1979. szeptember 28-án felülvizsgált változatának (a továbbiakban: Berni Egyezmény) 11. cikke értelmében:

„(1) Színművek, zenés színművek és zeneművek szerzőinek kizárólagos joga, hogy engedélyt adjanak:

- i) műveik bemutatására és nyilvános előadására, ideértve a bármely módon és eljárással történő bemutatást, előadást;
- ii) műveik bemutatásának és előadásának bármely eszközzel történő nyilvános közvetítésére.

(2) A színművek és zenés színművek szerzőit – az eredeti művel kapcsolatos jogaik egész tartama alatt – ugyanez a jog illeti meg műveik fordítását illetően.”

6 A Berni Egyezmény 11a. cikkének első bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az irodalmi és művészeti művek szerzőinek kizárólagos joga, hogy engedélyt adjanak:

- i) műveik sugárzására vagy minden más, jel, hang vagy kép vezeték nélküli közvetítésére alkalmas eszközzel történő nyilvános átvitelére;
- ii) sugárzott mű mindenfajta, akár vezeték útján történő, akár vezeték nélküli nyilvános átvitelére, ha ezt az átvitelt az eredetihez képest más szervezet végzi;
- iii) a sugárzott mű hangszóró vagy egyéb, annak megfelelő jel-, hang- vagy képközvetítő eszközzel történő nyilvános átvitelére.”

7 A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) Genfben, 1996. december 20-án elfogadta a WIPO Előadásokról és Hangfelvételekről szóló Szerződését, valamint a WIPO Szerzői Jogi Szerződését. E két szerződés a Közösség nevében a 2000. március 16-i 2000/278/EK tanácsi határozattal (HL L 89., 6. o.) került elfogadásra.

8 A WIPO Szerzői Jogi Szerződésének 8. cikke a szerzői jogról a következőképpen rendelkezik:

„Nem csorbítva a Berni Egyezmény 11. cikke (1) bekezdésének ii. pontját, 11a. cikke (1) bekezdésének i. és ii. pontját, 11b. cikke (1) bekezdésének ii. pontját, 14. cikke

(1) bekezdésének ii. pontját és 14a. cikkének (1) bekezdését, az irodalmi és művészeti alkotások szerzőinek kizárólagos joga, hogy műveiket vezeték útján vagy bármely más eszközzel vagy módon a nyilvánossághoz közvetítsék, és hogy erre másnak engedélyt adjanak, ideértve a műveiknek a nyilvánosság számára oly módon történő hozzáférhetővé tételét, hogy a közönség tagjai az említett művekhez való hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg.”

9 A WIPO Szerzői Jogi Szerződésére vonatkozó közös nyilatkozatokat a diplomáciai konferencia 1996. december 20-án fogadta el.

10 A 8. cikkel kapcsolatos közös nyilatkozat szövege a következő:

„A nyilvánossághoz közvetítéshez szükséges anyagi eszközök rendelkezésre állása önmagában nem jelent e szerződés vagy a Berni Egyezmény értelmében nyilvánossághoz közvetítést. A 8. cikk nem zárja ki a Berni Egyezmény 11a. cikke (2) bekezdésének a szerződő felek által történő alkalmazását.”

A közösségi szabályozás

11 A 2001/29 irányelv kilencedik preambulumbekzdése értelmében:

„A szerzői jog és szomszédos jogok harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, tekintve, hogy ezek a jogok elengedhetetlenek a szellemi alkotáshoz. Az általuk nyújtott védelem hozzájárul az alkotó tevékenység fenntartásához és fejlődéséhez a szerzők, az előadóművészek, az előállítók és a fogyasztók, valamint a kultúra, az ipar és a nagyközönség érdekében. A szellemi tulajdon ennek megfelelően a tulajdon részeként nyert elismerést.”

12 Az irányelv tizedik preambulumbekzdésének szövege a következő:

„Ahhoz, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek ugyanúgy, mint a producerek annak érdekében, hogy a művek pénzügyi háttérét biztosítani tudják. Az olyan termékek előállítása, mint a hangfelvételek, a filmek vagy a multimédia-termékek, illetve az olyan szolgáltatások nyújtása, mint a lehívásra történő hozzáférhetővé tétel, jelentős befektetést igényelnek. A megfelelő díjazás biztosításához, illetve a befektetés kielégítő mértékű megtérüléséhez a szellemi tulajdonjogok megfelelő szintű védelme szükséges.”

13 Ugyanezen irányelv tizenötödik preambulumbekzdése szerint:

„A Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) szervezésében 1996 decemberében tartott diplomáciai konferencia eredményeképpen két új szerződést fogadtak el, a WIPO szerzői jogi szerződését, illetve a WIPO előadásokról és hangfelvételekről szóló szerződését, amelyek a szerzők, illetve az előadóművészek és hangfelvétel-előállítók jogainak védelmével foglalkoznak. Ezek a szerződések a szerzői jog és a szomszédos jogok nemzetközi védelmét korszerűsítik, nem utolsósorban az úgynevezett »digitális agenda« vonatkozásában, továbbá hatékonyabb eszközöket vezetnek be a kalózkodás elleni küzdelem terén. A Közösség és a legtöbb tagállam már aláírta ezeket a szerződéseket, és folyamatban van a Közösség, illetve a tagállamok általi megerősítésük előkészítése. Ez az irányelv egyben számos ilyen nemzetközi kötelezettség végrehajtását is szolgálja.”

14 Az említett irányelv huszonharmadik preambulumbekzdése értelmében:

„Ennek az irányelvnek harmonizálnia kell a szerzők nyilvánossághoz közvetítéshez való jogát. Ezt a jogot olyan tágan kell értelmezni, hogy lefedjen minden olyan

nyilvánossághoz közvetítést, amikor a nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen. Ez a jog magában kell, hogy foglalja a művek bármilyen vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítését, illetve továbbközvetítését, ideértve a sugárzást is. E jog más cselekményekre nem vonatkozik.”

15 A 2001/29 irányelv huszonhetedik preambulumbekzdése kimondja:

„A közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai eszközök rendelkezésre bocsátása önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek.”

16 Az irányelv 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

(2) A tagállamok biztosítják a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tétel engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát akár vezetékes akár vezeték nélküli, illetve oly módon történő hozzáférhetővé tétel esetében is, amikor a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg:

a) az előadóművészek számára előadásaik rögzítése tekintetében;

b) a hangfelvétel-előállítók számára hangfelvételeik tekintetében;

- c) a filmek első rögzítése előállítói számára filmjeik eredeti és a többszörözött példányai tekintetében;
- d) a műsorsugárzó számára műsoraik rögzítése tekintetében függetlenül attól, hogy a műsor közvetítése vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelen keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben foglalt jogok nem merülnek ki a nyilvánossághoz közvetítés vagy a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel egyetlen, e cikkben említett cselekménye révén sem.”

A nemzeti szabályozás

- 17 A szellemi tulajdonról szóló törvény egységes szerkezetű szövege (a továbbiakban: LPI), amely szabályozza, pontosítja és harmonizálja az e területen hatályos jogi rendelkezéseket, az 1996. április 12-i 1/1996. sz. királyi törvényerejű rendelettel (BOE 97. sz., 1996. április 22.) került elfogadásra.
- 18 Az LPI 17. cikke a következőket írja elő:

„A szerzők kizárólagosan gyakorolják műveik hasznosításának jogát, akármilyen módon történik is az, különösen azokat a többszörözési, terjesztési, nyilvánossághoz való közvetítési jogokat, amelyeket engedélye nélkül nem gyakorolhatók, kivéve az e törvényben előírt esetekben.”

19 Az LPI 20. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Nyilvánossághoz való közvetítésnek minősül minden olyan cselekmény, amellyel a mű több személy részére hozzáférhetővé válik, a művek példányainak részükre előzőekben teljesített terjesztése nélkül.

Nem minősül nyilvánosnak az a közvetítés, amely olyan helyen történik, amely szigorúan magánhasználatú, és nem képezi részét, vagy nem kapcsolódik semmilyen műsorszóró hálózathoz.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatali kérdések

20 Az SGAE a szellemi tulajdonjogok kezelésére felhatalmazott szervezet Spanyolországban.

21 Az SGAE úgy vélte, hogy a televíziókészülékek és zenei háttér biztosítására szolgáló készülékek használata a Rafael tulajdonában álló szállodákban a 2002 júniusa és 2003 márciusa közötti hónapokat felölelő időszak folyamán olyan művek nyilvánossághoz közvetítését tette lehetővé, amelyek az általa kezelt művek tárába tartoznak. Mivel az SGAE úgy vélte, hogy e cselekményeket az e művekhez fűződő szellemi tulajdonjogok megsértésével hajtották végre, ezért kártérítési keresetet nyújtott be a Rafaelle szemben a Juzgado de primera instancia n° 28 de Barcelonánál (a barcelonai 28. sz. elsőfokú bíróság).

- 22 2003. június 6-i határozatával e bíróság részben elutasította a kereseti kérelmet. Lényegében azt állapította meg, hogy a televíziókészülékek szállodai szobákban való használata nem minősül az SGAE által kezelt művek nyilvánosságához közvetítésének. Ugyanezen bíróság viszont azt is megállapította, hogy az SGAE kereseti kérelme atekintetben megalapozott, hogy a szállodákban voltak olyan közös helyiségek, ahol televíziókészülékek és zenei háttér biztosítására alkalmas készülékek voltak elhelyezve.
- 23 Az SGAE és a Rafael egyaránt fellebbezést nyújtott be az ítélettel szemben az Audiencia Provincial de Barcelonához, amely felfüggesztette az eljárást, és a következő előzetes döntéshozatali kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- „1) Olyan televíziókészülékek szállodai szobákban való elhelyezése, amelyeken keresztül kábel műhold vagy földi jel útján műsort közvetít – ami a(z) [2001/29] irányelv 3. cikkében foglalt szerzői jogot védő nemzeti jogszabályok harmonizációja hatálya alá tartozik – nyilvánosságához közvetítésnek minősül-e?
- 2) Ellentétes-e a(z) [2001/29] irányelv által előírányzott szerzői jogok védelmével az, ha a szállodai szobát szigorúan magánhasználatú lakóhelyiségnek tekintjük, ezzel kizárva azt, hogy az előzetesen a szálloda által vett jeleknek a televíziókészülékek útján való továbbközvetítése nyilvánosságához közvetítésnek minősüljön?
- 3) Nyilvánosnak minősíthető-e a(z) [2001/29] irányelvben foglalt nyilvánosságához közvetítés kapcsán a szerzői jogok védelme szempontjából az olyan közvetítés, amely egy szállodai szoba televíziókészülékén keresztül történik, amiatt, hogy így több, egymást követő néző is hozzáférhet a műhöz?”

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemről

- 24 A Bíróság Hivatalához 2006. szeptember 12-én érkezett levelével a Rafael a Bíróság eljárási szabályzatának 61. cikke alapján kérte a szóbeli szakasz újbóli megnyitását.
- 25 E kérelmet a főtanácsnoki indítvány állítólagos következetlenségeivel indokolta. A Rafael azt állítja, hogy az indítványban foglaltakra adott nemleges válasz az első kérdést illetően elkerülhetetlenül azzal járna, hogy a második és a harmadik kérdést is nemlegesen kellene megválaszolni, miközben a főtanácsnok arra kéri a Bíróságot, hogy azokat igenlően válaszolja meg.
- 26 E tekintetben elég arra emlékeztetni, hogy sem a Bíróság alapokmánya, sem pedig eljárási szabályzata nem teszi lehetővé, hogy a felek a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (lásd többek között a C-259/04. sz. Emanuel-ügyben 2006. március 30-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-3089. o.] 15. pontját).
- 27 A Bíróság eljárási szabályzata 61. cikkének megfelelően persze a Bíróság hivatalból, a főtanácsnok javaslatára vagy a felek kérelmére is elrendelheti a szóbeli eljárás újbóli megnyitását, ha úgy véli, hogy a tényállás nincs kellően feltárva, vagy ha azt olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek nem vitattak meg (lásd többek között a C-209/01. sz., Schilling és Fleck-Schilling ügyben 2003. november 13-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-13389. o.] 19. pontját és a C-30/02. sz., Recheio – Cash & Carry ügyben 2004. június 17-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-6051. o.] 12. pontját).
- 28 Mindenesetre jelen ügyben a Bíróság úgy véli, hogy a döntéshozatalhoz szükséges minden tényállási elem rendelkezésére áll.

29 Következésképpen nem szükséges elrendelni a szóbeli szakasz újbóli megnyitását.

Az előzetes döntéshozatali kérdésekről

Előzetes észrevételek

- 30 Először is meg kell állapítani, hogy a Rafael állításával ellentétben, a szóban forgó alapeljárásbeli ügy nem a műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK tanácsi irányelv (HL L 248, 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 134. o.) hatálya alá tartozik, hanem a 2001/29 irányelv hatálya alá. Ugyanis ez utóbbi alkalmazandó minden oltalom alatt álló mű közvetítésére, miközben a 93/83 irányelv nem ír elő minimumharmonizációt a szerzői és szomszédos jogok védelmének egyes területeit illetően arra az esetre, ha a más tagállamokból származó adások nyilvánosságához közvetítése műholdon keresztül vagy kábeles továbbközvetítés útján történik. Tehát ahogyan azt a Bíróság már kimondta, a 2001/29 irányelvtől eltérően, e minimum-harmonizációs szabályok nem tartalmazzák a jelen előzetes döntéshozatali kérdésekkel érintetthez hasonló helyzetre vonatkozó kérdés megválaszolásához szükséges elemeket (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-293/98. sz. Egeda-ügyben 2000. február 3-án hozott ítéletének [EBHT 2000., I-629. o.] 25. és 26. pontját).
- 31 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy mind a közösségi jog egységes alkalmazásának követelményéből, mind az egyenlőség elvéből az következik, hogy közösségi jog olyan rendelkezésének fogalmait, mint például a 2001/29 irányelv, amely semmilyen konkrét utalást nem tartalmaz a tagállamok jogára a rendelkezés értelmének vagy terjedelmének meghatározásához, általában az egész Közösségben önállóan és egységesen kell értelmezni (lásd különösen a Bíróság C-357/98. sz. Yiadom-ügyben 2000. november 9-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-9265. o.] 26. pontját és a C-245/00. sz. SENA-ügyben 2003. február 6-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-1251. o.] 23. pontját). Ebből következően az osztrák kormány nem hivatkozhat érvényesen arra, hogy a tagállamok hatáskörébe tartozik a „nyilvánosság” fogalmának meghatározása, amelyre a 2001/29 irányelv anélkül utal, hogy annak fogalmát meghatározná.

Az első és a harmadik kérdésről

- 32 Első és harmadik kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül-e az olyan közvetítés, amely a szállodai szobákban lévő televíziókészülékeken keresztül történik a szálloda létesítményének szobáiban megszálló vendégek részére, és hogy önmagában a televíziókészülékek elhelyezése az ilyen létesítmények szobáiban ilyen jellegű cselekménynek minősül-e.
- 33 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy az említett irányelv nem határozza meg pontosan, hogy mi értendő a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma alatt.
- 34 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely közösségi jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem annak szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd különösen a Bíróság C-156/98. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-6857. o.] 50. pontját és a C-53/05. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2006. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2006., I-6215. o.] 20. pontját).
- 35 Másfelől, a közösségi jog rendelkezéseit amennyire lehetséges, a nemzetközi jog figyelembevételével kell értelmezni, különösen, amikor e rendelkezések pontosan a Közösség által megkötött nemzetközi megállapodások végrehajtását szolgálják (lásd különösen a Bíróság C-341/95. sz. Bettati-ügyben 1998. július 14-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-4355. o.] 20. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 36 A 2001/29 irányelv huszonharmadik preambulumbekkezdéséből következik, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát szélesen kell értelmezni. Az ilyen értelmezés egyébiránt elengedhetetlen az irányelv alapvető céljának megvalósulásához, amely

– ahogyan az annak kilencedik és tizedik preambulumbekzdéséből is következik – mások mellett a szerzők számára is olyan magas szintű oltalmat kíván teremteni, amely számukra megfelelő díjazást biztosít műveik felhasználása után, különösen a nyilvánossághoz közvetítés esetén.

- 37 A Bíróság megállapította, hogy e meghatározás alapján a „nyilvánosság” kifejezés meghatározatlan számú lehetséges tévénezőt jelent (a Bíróság C-89/04. sz. Mediakabel-ügyben 2005. június 2-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-4891. o.] 30. pontja és a C-192/04. sz., Lagardère Active Broadcast ügyben 2005. július 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-7199. o.] 31. pontja).
- 38 Az olyan ügyek esetén, mint az alapeljárásbeli, olyan átfogó megközelítésre van szükség, amely egyrésztől nemcsak azoknak a szállodai szobákban megszálló vendégeknek a figyelembevételét teszi szükségessé, akikre az előzetes döntéshozatali kérdések konkrétan irányulnak, hanem azon vendégeket is, akik az említett létesítmény bármely más helyiségében tartózkodnak, és a közelükben ott elhelyezett televíziókészülék található. Másrésztől figyelembe kell venni azt a körülményt is, hogy általában az ilyen létesítmények vendégei gyorsan váltják egymást. Általában viszonylag jelentős számú egyénről van szó, ezért ők nyilvánosságnak tekintendők a 2001/29 irányelv alapvető célja szempontjából, ahogyan arra a jelen ítélet 36. pontjában már emlékeztettünk.
- 39 Figyelembe véve másfelől a műveknek az ilyen potenciális tévénezők rendelkezésére bocsátásából adódó halmazódó hatásokat, azok ilyen körülmények között figyelemre méltó jelentőségre tehetnek szert. Ennek következtében az kevésbé számít, hogy csupán a szobákban megszállók-e a címzettjei a műveknek, akik külön-külön számításba véve korlátozott gazdasági jelentőséggel rendelkeznek maga a szállodai létesítmény számára.
- 40 Azt is hangsúlyozni kell, hogy az alapeljárásbelivel megegyező körülmények között történő közvetítést a Berni Egyezmény 11a. cikkének első bekezdése ii) pontja szerint úgy kell értékelni, mint az eredetihez képest más szervezet által végzett közvetítést.

Így tehát az ilyen közvetítés a mű közvetítésével célba vett eredeti közönségtől eltérő közönség, vagyis már egy új közönség számára történik.

- 41 Ugyanis, ahogyan azt a Berni Egyezményhez fűzött útmutató is kifejti, amelyet a WIPO készített – jogi kötelező jelleg nélkül – annak értelmezéséhez, és amely elősegíti az említett egyezmény értelmezését, a szerző, műve sugárzásának engedélyezésével csak a közvetlen felhasználókat veheti figyelembe, vagyis azokat a jelvételre alkalmas készülékek azon birtokosait, akik egyénileg vagy magánéleti, családi körben veszik az adásokat. Ezen útmutató szerint az ilyen adások vétele egy szélesebb hallgatóságnak szánt, és olykor haszonszerzési cél nélkül, a befogadóközönség egy újabb része hallhatja vagy láthatja a művet, a hangszóró vagy más hasonló eszköz által kibocsátott adás közvetítése már nem csupán annak sugárzásának befogását jelenti, hanem olyan független cselekményt, amellyel a sugárzott művet egy új közönséghez közvetítik. Ahogyan az útmutató is pontosítja az ilyen nyilvános vétel esetén már felmerül a szerző kizárólagos engedélyezési joga.
- 42 Márpedig a szálloda vendégköre ilyen új közönséget alkot. Lényegében az e vendégkörnek sugárzott művek televíziókészülékeken keresztül történő terjesztése nem pusztán technikai módszere az eredeti adás vétele garantálásának vagy javításának, annak kiterjedési területén belül. Épp ellenkezőleg, a szálloda az az intézmény, amely magatartása következményeinek teljes tudatában, közvetítőként jár el vendégei irányában az oltalom alatt álló művek hozzáférhetővé tételével. Ugyanis e beavatkozás hiányában, vendégei, akik mind az említett területen belül tartózkodnak, különben elvileg nem tudnák a sugárzott művet megtekinteni.
- 43 Ezenfelül, a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdéséből, valamint a WIPO Szerzői Jogi Szerződésének 8. cikkéből az következik, hogy a nyilvánossághoz közvetítés fennállásához elegendő, ha a művet úgy bocsátják a közönség rendelkezésére, hogy annak tagjai ahhoz hozzá tudjanak férni. Ebből adódóan, a Rafael és az Írország által állítottakkal ellentétben e tekintetben nem meghatározó, hogy azok a vendégek, akik nem kapcsolták be a televíziókészüléket, nem férhettek hozzá a művekhez.

- 44 Egyébiránt a Bírósághoz benyújtott ügyiratokból következik, hogy a szálloda azon közvetítő jellegű eljárása, amellyel hozzáférhetővé tette a sugárzott műveket a vendégei számára, olyan kiegészítő szolgáltatásnyújtásnak tekintendő, amelynek célja bizonyos értelemben véve az abból való haszonszerzés. Ugyanis komolyan nem vitatható az, hogy a szolgáltatás felkínálása hatással van a szálloda kategóriabesorolására, és különösen a szobák árára. Ebből adódóan, még ha meg is állapítható – ahogyan arra az Európai Közösségek Bizottsága hivatkozott –, hogy a haszonszerzési cél nem elengedhetetlen feltétele a nyilvánossághoz közvetítés fennállásának, de mindenesetre kimondható, hogy a közvetítés hasznot eredményező jellege fennáll az olyan esetekben, mint az alapeljárásbeli.
- 45 Ami azt a kérdést illeti, hogy önmagában a televíziókészülékek elhelyezése az ilyen létesítmények szobáiban a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül-e, hangsúlyozni kell, hogy az irányelv huszonhetedik preambulumbekzdésének szövege kimondja, hogy a WIPO Szerzői Jogi Szerződésének 8. cikkének megfelelően „a közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai [helyesen: tárgyi] eszközök rendelkezésre bocsátása önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek”.
- 46 Még ha a tárgyi eszközök pusztá biztosítása – amelyben általában közreműködőként szerepet játszanak a szállodán kívül a televíziókészülékek értékesítésére vagy kölcsönzésére szakosodott vállalkozások is – önmagában nem is képez a 2001/29 irányelv értelmében vett közvetítést, az mindenesetre bizonyos, hogy e berendezések technikailag hozzáférést nyújthatnak a sugárzott művekhez a közönség számára. Ennél fogva, ha az ott elhelyezett televíziókészülékek segítségével a szálloda az e létesítmény szobáiban tartózkodó vendégei számára adásjeleket közvetít, akkor nyilvánossághoz közvetítésről beszélhetünk, függetlenül attól, hogy az milyen jelátviteli módszer alkalmazásával történik.
- 47 Következésképpen az első és a harmadik kérdést úgy kell megválaszolni, hogy még ha a tárgyi eszközök pusztá biztosítása önmagában nem is képez a 2001/29 irányelv

értelmében vett közvetítést, a szálloda által az e létesítmény szobáiban tartózkodó vendégek számára az ott elhelyezett televíziókészülékek segítségével történő adásjel-közvetítés, függetlenül az alkalmazott jelátviteli módszertől, az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül.

A második kérdésről

48 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a szállodalétesítmény szobáinak magánjellege kizárja-e azt, hogy a műveknek e helyeken televíziókészülékek útján történő közvetítése a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősülhet.

49 E tekintetben Írország arra hivatkozik, hogy különbséget kell tenni a szállodai szobák magánjellegű környezetében és az e létesítmény közös helyiségeiben végbemenő közvetítési cselekmények, illetve a művek rendelkezésre bocsátása között. Ez az érv azonban nem helytálló.

50 Mind a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, mind a WIPO Szerzői Jogi Szerződése 8. cikkének – amelyek a szerző hozzájárulását nem a nyilvános helyen vagy a nyilvánosság számára nyitvaálló helyen történő továbbközvetítéshez, hanem ahhoz a közvetítéshez követelik meg, amelyek révén a mű a nyilvánosság számára hozzáférhetővé válik – szövegéből és szellemiségéből egyaránt az következik, hogy a közvetítés helyének magán- vagy közjellegetnek nincs jelentősége.

- 51 Egyébiránt, a 2001/29 irányelv és a WIPO Szerzői Jogi Szerződésének rendelkezései szerint, a nyilvánossághoz közvetítés joga magában foglalja az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg. Tehát az említett, a nyilvánosság számára való hozzáférhetővé tétel joga és ezáltal a nyilvánossághoz közvetítés joga nyilvánvalóan elveszítené az értelmét, amennyiben az nem terjedne ki a magánjellegű helyeken történő közvetítésekre is.
- 52 A szállodai szobák magánjellegeré vonatkozó érvének alátámasztásaként Írország az 1950. november 4-én Rómában aláírt, emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre is, különösen annak 8. cikkére hivatkozik, amelynek értelmében a közhatalom minden önkényes vagy aránytalan beavatkozása a magánjellegű tevékenység körében tilos. Ez az érv azonban már az elején sem volt helytálló.
- 53 E tekintetben ki kell emelni, hogy Írország nem fejt ki pontosan, hogy kik lennének az alapeljárásbeli helyzethez hasonló körülmények esetén az ilyen önkényes vagy aránytalan beavatkozás kárvallottjai. Mivel nehezen elképzelhető, hogy Írország azokra a vendégekre gondolna, akik a vett jeleket befogják, és akiket nem terhel a szerzők díjazásának semmiféle kötelezettsége. Nyilvánvalóan nem is a szállodai létesítményről van szó, mivel még ha megállapítható is, hogy e létesítmény köteles az említett díjazás megfizetésére, akkor sem lehet azt az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 8. cikke megsértésének kárvallottjának tekinteni, hiszen a vendégeik részére rendelkezésre bocsátott szobák nem tekinthetők annak magánjellegű tevékenysége körébe tartozóknak.
- 54 Tekintettel az előzőekben kifejtett érvek egészére, a második kérdést úgy kell megválaszolni, hogy a szállodai szobák magánjellege nem zárja ki azt, hogy a műveknek az azokban üzemeltetett televíziókészülékek útján történő közvetítése a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősüljön.

A költségekről

55 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Még ha a tárgyi eszközök pusztá biztosítása önmagában nem is képez az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében vett közvetítést, a valamely szállodában televíziókészülékek útján vett jelek közvetítése az e létesítmény szobáiban megszálló vendégek részére, függetlenül a vett jelek közvetítésének technikai módszerétől, ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének értelmében vett nyilvánosság-hoz közvetítésnek minősül.**
- 2) **A szállodai szobák magánjellege nem zárja ki azt, hogy a műveknek az azokban üzemeltetett televíziókészülékek útján történő közvetítése a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánosság-hoz közvetítésnek minősüljön.**

Aláírások